

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1972

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
81

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

343. Περὶ τοῦ ὠρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν κατὰ ἔτη σπουδῶν. 1
344. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Τραμεῖου Ἐλευσίνος. 2
345. Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παρ. (3) τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ, διὰ τοῦ Β.Δ. 93/1970, ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «περὶ καταλληλότητος ἐπιβατηγῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων»... 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 343

Περὶ τοῦ ὠρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν κατὰ ἔτη σπουδῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὸ ἀρθρον 2 παράγρ. 4 τοῦ Ν. Δ/τος 842/1971 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτῶν κειμένης νομοθεσίας» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 137/1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Καθορίζεται τὸ ὠρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν ἐν ταῖς Παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις διδασκτέων μαθημάτων κατὰ ἔτη σπουδῶν ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 2.

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα.

Μαθήματα

Ὁραὶ
διδασκαλίας
καθ' ἑβδομάδα
Α' ἔτος Β' ἔτος

1. Θρησκευτικὰ	2	1
2. Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία Ἀγωγή τοῦ Λόγου	2	2
3. Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς. Ἀρχαιολογικοὶ καὶ Ἱστορικοὶ τόποι τῆς Ἑλλάδος. Λαογραφία	2	2
4. Μαθηματικὰ	2	2
5. Φυσικὰ Ἐπιστῆμαι	3	4
6. Παιδαγωγικά:		
α) Γενικὴ Παιδαγωγικὴ	2	
β) Γενικὴ Διδακτικὴ (μετὰ ἐνόττητος περὶ τῶν συγχρόνων μέσων διδασκαλίας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον)	2	
γ) Εἰδικὴ Διδακτικὴ τῶν μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου	1 β' ἐξάμ. 2	
δ) Ἀγωγή τῶν καθυστερημένων παιδῶν		1
ε) Σωματολογία τοῦ παιδὸς		1
7. Ψυχολογία:		
α) Γενικὴ καὶ Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία	2	2
β) Ψυχολογία τοῦ ἀναπτυσσομένου ἀνθρώπου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ παιδὸς	2	—
γ) Ψυχολογία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν μετ' ἐφαρμογῶν καὶ στοιχεῖα Στατιστικῆς ἐν τῇ Ψυχολογίᾳ καὶ τῇ Παιδαγωγικῇ	—	2
8. Στοιχεῖα Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν	2	—
9. Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἀγωγή (μετ' εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν)	—	1
10. Τεχνικὰ (Σχέδιον-Χειροτεχνία)	3	3
11. Σωματικὴ Ἀγωγή (Γυμναστικὴ, Ἀγωνιστικὴ, Παιδαί, Ἐθνικοὶ Χοροὶ)	2	3
12. Μουσικὴ (Θεωρία, Ὡδίκῃ, Ἐνόργανος Μουσικὴ, Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ)	3	3

Μαθήματα

Ώροι διδασκαλίας
καθ' εβδομάδα
Α' έτος Β' έτος

13. Οργάνωσις και Διοίκησις τῆς Ἐκπα- δεύσεως (Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ὀργανώσεως και Διοικήσεως, Ἐκπαιδευτικὴ Πολιτικὴ, Ὀργάνωσις, Διοίκησις και Ἐποπτεία Ἐκπαιδεύσεως, Διοίκησις και Ἐποπτεία Δημοτικοῦ Σχολείου, Προγράμματα, Σχο- λικὰ Βιβλία, Ἐκπαιδευτικὴ Νομοθεσία)	-	1
14. Οἰκιακὴ Οἰκονομία και Οἰκογενεια- κὴ Ἀγωγή δι' ἄρρενας και θήλειαι	1	1*
μόνον διὰ θήλειαι	1	-
15. Ὑγιεινὴ (Ἀτομικὴ, Κοινωνικὴ, Σχολικὴ, Πρῶται Βοήθειαι)	1	
16. Ξένη γλῶσσα (Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ)	2	2
17. Στοιχεῖα Γεωπονίας και Γεωργικῆς Οἰκονομίας	1	1**
18. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις διδασκαλίας κατὰ πρόγραμμα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ		
Σύνολον ὥρων	35+1	33

Ἐν ἀπόγευμα καθ' εβδομάδα διατίθεται διὰ δοκιμὰς τῆς χορωδίας ἢ ἐπισκέψεις εἰς βιομηχανικάς, βιοτεχνικάς, γεωργικοτηροτροφικάς ἐγκαταστάσεις τῆς περιοχῆς ἢ δι' ἀγωνιστικὴν, ἀθλοπαιδιὰς και ὀργανωμένην ψυχαγωγίαν ἢ διὰ δένδρφυτεύσεις, ἀναλόγως τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν σπουδαστῶν και κατὰ πρόγραμμα καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα Α' έτους.

(Διδασκόμενα μαθήματα. Σκοπὸς διδασκαλίας τούτων. Διδακτέα ὕλη).

1. Θρησκευτικὰ.

Δογματικὴ (ὥραι 35).

Σκοπὸς : Ἡ διδασκαλία τῆς Δογματικῆς ἀποβλέπει εἰς τὸν πλήρη κατάρτισμόν ὀρθοδόξου φρονήματος τῶν ὑποψήφιων διδασκάλων, ὥστε νὰ καταστῶν οἱ οὗτοι οὐ μόνον «έτοιμοι πρὸς ἀπολογία παντὶ τῷ αἰτῶντι αὐτοὺς λόγον περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐπίδοξ» (Α' Περτ. Γ 15), ἀλλὰ και ἱκανοὶ «έτέρους διδάξαι» (Β' Τιμοθ. Β 2).

Διδακτέα ὕλη : Σύντομος εἰσαγωγὴ. Θεμελιώδεις ἀρχαὶ ἢ θρησκεία, ἢ Θεία Ἀποκάλυψις, ἢ Ἀγία Γραφή, ἢ Ἀποστολικὴ Παράδοσις. Αἱ δογματικαὶ ἀλήθειαι : περὶ τοῦ Θεοῦ, ὕλικου κόσμου, πνευματικοῦ κόσμου, τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως, τῆς οἰκειώσεως τῆς ἀπολυτρώσεως, τῆς ἐκκλησίας, τῶν μέσων τῆς Θείας Χάριτος και τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Ἐκκλησιαστικὴ Γραμματεία (ὥραι 15).

Ἐκλογή ἐκ τοῦ τρίτου μέρους τῆς «Πηγῆς Γνώσεως» Ἰωάννου Δραμασκηνοῦ. Ὅροι και Σύμβολα τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδων.

2. Ἑλληνικὴ Γλῶσσα και Γραμματεία.

Σκοπὸς : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει 1) εἰς τὴν ἀρτίαν γλωσσικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, ὥστε νὰ χρησιμοποιῶν με ὀρθότητα, σαφήνεια, ἀκριβολογίαν και εὐχέρειαν τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν γραπτῶς και προφορικῶς και νὰ καθοδηγῶν τοὺς μαθητὰς των εἰς τὴν ὀρθὴν διατύπωσιν τῶν διανοημάτων των. 2) εἰς τὴν ἀδρομερῆ γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης και γραμματείας και τὴν δι' αὐτῆς συνειδητοποίησιν τῆς γλωσσικῆς και πνευματικῆς συνεχείας και ἐνότητος τοῦ ἔθνους ἡμῶν και 3) εἰς τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν και πρακτικὴν ἀσκήσιν τῶν σπου-

δαστῶν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἱκανότητος παντοειδοῦς ἀναλύσεως νεοελληνικῶν κειμένων, ἰδίᾳ δὲ κειμένων καταλλήλων διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν εἶναι ἀπαραίτητον, ὅπως ἢ ἐκάστοτε μορφολογικὴ διδασκαλία τῆς γλώσσης τεκμηριῶται διὰ παρουσιάσεως καταλλήλων ὑποδειγματικῶν ἀποσπασμάτων (κειμένων), περιεχόντων τὰ διδασκόμενα στοιχεῖα.

Διδακτέα ὕλη :

α) Γένεσις, ἀνάπτυξις, χρησιμότης και ὀρισμὸς τῆς γλώσσης. Γένεσις και ἐξελίξις τῆς γραφῆς.

β) Εἶδη τοῦ λόγου (Εἶδη πεζογραφίας και ποιήσεως). Εἶδη ἐκθέσεων. Τεχνικὴ τῶν ἐκθέσεων.

γ) Γενικὴ ἐπισκόπησις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης και τῆς ἱστορίας αὐτῆς. (Πηγὰι τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, περίοδοι αὐτῆς).

δ) Συνοπτικὴ ἐξέτασις τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μελέτη ἐκ μεταφράσεων ἀντιπροσωπευτικῶν ἀποσπασμάτων κλασσικῶν ἑλληνικῶν δραματικῶν ἔργων : Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, Ἀριστοφάνους.

Ἐξέτασις ἀποσπασμάτων ἐκ κειμένων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας : Μεγάλου Βασιλείου « Πῶς ἔν τις ἀπὸ ἑλληνικῶν ὀφελεῖτο λόγων», Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Πρὸς Εὐτρόπιον», «Περὶ συνειδήσεως κλπ.», ὡς και ἀποσπασμάτων ἱστορικῶν κειμένων, κυρίως δὲ χρονογράφων τῆς ἀλώσεως.

ε) Πλουτισμὸς τοῦ λεξιλογίου τῶν σπουδαστῶν διὰ τῆς συστηματικῆς καταγραφῆς ὑπ' αὐτῶν οἰκογενειῶν και κατηγοριῶν λέξεων (συνωνύμων, παραγῶγων, συνθέτων, ἀντιθέτων, κ.λ.π.). Ἐτυμολογικὴ και σημασιολογικὴ ἀνάλυσις τῶν λέξεων.

στ) Συστηματικὴ και μεθοδικὴ ἀσκήσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν γραμματικὴν, τὸ συντακτικὸν και τὴν ὀρθογραφίαν.

3. Ἑλληνικὴ Ἱστορία και Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς. Ἀρχαιολογικοὶ και Ἱστορικοὶ τύποι τῆς Ἑλλάδος. Λαογραφία.

Σκοπὸς : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐθνικόν, ἀνθρωπιστικόν και κοινωνικόν φρονηματισμόν τῶν σπουδαστῶν ὡς και εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑπ' αὐτῶν ὕψους ἀξιολογικῆς συνειδήσεως. Διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας πρέπει οἱ σπουδασταὶ νὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐγκύψουν εἰς τὸ βάθος τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, νὰ συνειδητοποιήσουν τὰς ἀρετὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ ἐκτιμήσουν τὰ πολιτιστικὰ ἐπιτεύγματα αὐτοῦ και τὴν συμβολὴν του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος και νὰ ἔλθουν εἰς στενήν ἐπαφήν πρὸς τὰς ἀπαρραχαλεύτους ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἰδιαίτερος διὰ τοῦ μαθήματος πρέπει οἱ σπουδασταὶ νὰ ἀποκτήσουν συναίσθησιν τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν καταγωγῆς και τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντος ἔθνικοῦ χρέους των.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Λαογραφίας πρέπει νὰ καταδειχθῶν αἱ ἀντιστοιχίαι μεταξύ τῶν οἰκογενειακῶν, κοινωνικῶν και πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν διαφόρων ἱστορικῶν περιόδων και ἢ ἐνότητος τῆς ἑθνικῆς μας ζωῆς.

Διδακτέα ὕλη :

Ἐκ τῆς Ἱστορίας : Ὅροι καθ' εβδομάδα (1).

α) Ὅρισμὸς και χρησιμότης τοῦ ἱστορικοῦ εἰδέναι. Παράγοντες προσδιορίζοντες τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἱστορικῶν γεγονόντων και τὸν ροῦν τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως. (Ἡ ἀτομοκρατικὴ, ἢ κοινωνιοκρατικὴ και αἱ λοιπαὶ ἐρμηνευτικαὶ θεωρίαι). Αἱ μεγάλοι περίοδοι τῆς πολιτιστικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

β) Αἱ ἀξίαι τοῦ πολιτισμοῦ, ἢ σύνθεσις αὐτῶν και τὰ διάφορα συστήματα ἱεραρχήσεώς των.

γ) Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ὡς ἀνεξάντλητον ἱστορικὸν θαῦμα. Ἡ ἀρμονικὴ σύνθεσις ἀξιῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Αἱ πρὸς τὰς ὕλικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου σχετιζόμεναι ἀξίαι και οἱ τρόποι ἐκφράσεως και ἱκανοποίησεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου σχετιζόμεναι ἀξίαι και

* μόνον διὰ θήλειαι

** μόνον δι' ἄρρενας

οί τρόποι έκφρασεως και ίκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου σχετιζόμεναι ἀξίαι καὶ οἱ τρόποι έκφρασεως καὶ ίκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου σχετιζόμεναι ἀξίαι καὶ οἱ τρόποι έκφρασεως καὶ ίκανοποιήσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Τὰ κυριώτερα πολεμικά, πολιτικά καὶ πολιτιστικά γεγονότα μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

2) Ἐκ τῆς Λαογραφίας : "Ὁρα καθ' ἑβδομάδα (1).

α) Ἱστορία, ἔννοια, χρησιμότης καὶ μέθοδος ἐρεύνης τῆς Λαογραφίας.

β) Ὁ ὕλικὸς βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τροφαί, κατοικία, ἐνδυμασία, ποτά, βιοτεχνία, λαϊκὴ τέχνη, οἰκιακαὶ ἀπασχολήσεις.

γ) Ὁ κοινωνικὸς βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ : ἦθη, ἔθιμα παραδόσεις καὶ δοξασαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀναφερόμενα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν, καταγωγή καὶ σημασία αὐτῶν καὶ τρόποι ἐκδηλώσεώς των.

Εὐχαί, κατάροι, ἀποχαί ἢ ἀποτροπαί, προδόσεις, χαιρτισμοί, ὕβρεις καὶ ὕβριστικά σχήματα, ἀπειλαί, ἐγκώμια, παραινέσεις.

Ἡ δικαιοκρασία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

δ) Καθοδήγησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν συλλογὴν λαογραφικοῦ ὕλικου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν.

4. Μαθηματικά.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας εἶναι ἡ κατὰ βᾶθος καὶ πλάτος κατανόησις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν αὐτῶν τῆς διδασκομένης εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μαθηματικῆς ὕλης, ἢ παροχὴ στοιχειωδῶν γνώσεων χρησίμων διὰ τὴν στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν πειραματικῶν δεδομένων τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Ψυχολογίας, ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξις τῶν διανοητικῶν μηχανισμῶν τῶν σπουδαστῶν καὶ τῆς μαθηματικῆς καὶ κριτικῆς αὐτῶν σκέψεως.

Διδακτέα ὕλη :

Ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς :

α) Ἐκ τῆς θεωρίας τῶν συνόλων.

Ἡ ἔννοια τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα. Ἐνῶσις συνόλων. Ἰδιότητες. Συμπλήρωμα συνόλου. Ἴσα καὶ ἰσοδύναμα σύνολα. Ἡ ἔννοια τοῦ περιέχεσθαι καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἰδιότητες. Σύνολον ἀναφορᾶς. Πληθικὸς ἀριθμὸς. Διαγράμματα VENN. Περί συναρτήσεων.

β) Ἀριθμητικὴ - Ἀντικείμενον αὐτῆς.

Ἑλληνικὸν - Ρωμαϊκὸν καὶ Ἀραβικὸν ἀριθμητικὸν σύστημα. Δεκαδικὸν καὶ Δυαδικὸν σύστημα ἀριθμήσεως.

Οἱ ἀκεραῖοι ἀριθμοί. Ἴσοι καὶ ἄισοι ἀριθμοί εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀκεραίων. Ἰδιότητες ἰσότητος, ἰδιότητες ἀνισότητος.

Αἱ πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Δυνάμεις ἀκεραίων ἀριθμῶν. Ἰδιότητες.

Πρῶτοι καὶ σύνθετοι ἀριθμοί. Διαιρετότης. Κριτήρια διαιρετότητος. Ἀνάλυσις φυσικοῦ ἀριθμοῦ εἰς γινόμενον πρῶτων παραγόντων.

Κοινὸι διαιρέται καὶ Μέγιστοι Κοινὸι Διαιρέται ἀκεραίων ἀριθμῶν. Εὐρεσις Μεγίστου Κοινοῦ Διαιρέτου δύο ἢ περισσοτέρων φυσικῶν ἀριθμῶν. Κοινὰ Πολλαπλάσια φυσικῶν ἀριθμῶν καὶ Ἐλάχιστα Κοινὰ Πολλαπλάσια ἀκεραίων ἀριθμῶν.

Εὐρεσις Ἐλάχιστου Κοινοῦ Πολλαπλασίου δύο ἢ περισσοτέρων φυσικῶν ἀριθμῶν.

Κλασματικοὶ ἀριθμοί. Ἴσοδύναμα κλάσματα. Πράξεις ἐπὶ τῶν κλασματικῶν ἀριθμῶν. Σύνθετα κλάσματα.

Δεκαδικὰ κλάσματα καὶ δεκαδικοὶ ἀριθμοί.

Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Ἰδιότητες.

Στοιχειώδης ἔννοια τῆς συναρτήσεως.

Ποσά. Ποσὰ ἀνάλογα. Ποσὰ ἀντιστρόφως ἀνάλογα. Συναρτησιακὴ αὐτῶν έκφρασις καὶ γραφικὴ παράστασις. Ἐφαρμογαί.

Ποσοστῆμορια. Ἡ μέθοδος τῶν τριῶν. Ποσοστά. Σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν.

Τόκος - ὑφαίρεισις. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Μείγματα καὶ κράματα.

Προβλήματα τούτων.

2) Ἐκ τῆς Γεωμετρίας :

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Γεωμετρίαν τοῦ ἐπιπέδου. Σημεῖον. Γραμμαί. Εἶδη αὐτῶν. Εὐθεῖα κάθετοι - ὀριζόντιοι - πλάγια Ἰδιότητες καὶ ἐφαρμογαί. Εὐθύγραμμα σχήματα. Γωνίαι. Εἶδη αὐτῶν. Ἰδιότητες. Παράλληλοι εὐθεῖαι. Ἰδιότητες. Τὸ τρίγωνον. Εἶδη τριγώνων. Ἰδιότητες.

Τὸ παραλληλόγραμμον - ὀρθογώνιον (παραλληλόγραμμον), τετράγωνον - τραπέζιον - πολύγωνον. Εἶδη - γωνίσματα - ἰδιότητες. Εὐρεσις τοῦ ἐμβαδοῦ αὐτῶν. Ὁμοια τρίγωνα - ἐφαρμογαί.

Κύκλος. Θέσεις εὐθείας πρὸς κύκλον. Ἐγγεγραμμένη εἰς κύκλον γωνία. Ἐπικέντρος γωνία. Σχέσις ἐγγεγραμμένης καὶ ἐπικέντρου, ὅταν ἀμφότεραι βαίνουν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόξου. Κανονικὰ εὐθύγραμμα σχήματα. Ἰδιότητες. Μέτρησις περιφερείας τοῦ κύκλου. Ὁ ἀριθμὸς Π. Ἐμβυδὸν κύκλου.

5. Φυσικαὶ Ἐπιστῆμαι.

α) Φυσικὴ - Χημεία : Ὁρα καθ' ἑβδομάδα (2).

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐνημέρωσις θεωρητικῶς τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῶν βασικῶν ἐνοτήτων τῶν διδασκομένων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀσκήσις των ἐργαστηριακῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ὕλης τῶν μαθημάτων τούτων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων, ὕλικῶν καὶ μέσων.

Διδακτέα ὕλη : Θεωρητικὴ. Ὁρα 15 ἐν συνόλῳ.

Διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἐνοτήτων τῆς Φυσικῆς : Κινηματικῆς, στατικῆς, δυναμικῆς, ὑδροστατικῆς, ἀεροστατικῆς, θερμότητος, κυματικῆς - ἀκουστικῆς καὶ ὀπτικῆς. Διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἐνοτήτων τῆς ἀνοργάνου Χημείας τῶν διδασκομένων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ὡς καὶ τῶν μετάλλων ἀργιλλίου, χαλκοῦ, σιδήρου καὶ χρυσοῦ. Τὸ θεωρητικὸν ὑπόβαθρον τῶν σπουδαστῶν θὰ ἐμπλουτίζεται διὰ τῆς κατ' ἰδίαν μελέτης καὶ δι' ἐπεξηγήσεως ὑπὸ τῶν καθηγητῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργαστηριακῶν ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω.

2) Ἐργαστηριακαὶ ἀσκήσεις. Ὁρα 35 ἐν συνόλῳ.

Ἀσκήσις τῶν σπουδαστῶν ἐργαστηριακῶς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρω ἐνοτήτων εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

β) Βιολογία διδασκομένη ὑπὸ τοῦ κατέχοντος τὴν ὀργανικὴν θέσιν καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπηρετεῖ τοιοῦτος, ἄλλως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν ὥρα καθ' ἑβδομάδα (1) κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Βιολογίας εἶναι ἡ κατανόησις ἐκ μέρους τῶν σπουδαστῶν τῶν φαινόμενων τῆς ζωῆς με ἰδιαίτην ἐμφασιν εἰς τὰ θέματα τὰ σχετιζόμενα με τὴν κληρονομικότητα.

Διδακτέα ὕλη :

Διαιρέσεις, Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Βιολογίας. Γενικαὶ ἰδιότητες τῶν ζώντων ὀργανισμῶν. Χημικὴ σύστασις τῶν ἐμβίων ὄντων (ὕδαρ, πρωτεΐδια, λιπίδια, γλυκίδια, ἄλατα καὶ νουκλεϊνικὰ ὀξέα). Ζωϊκὸν κύτταρον, φυτικὸν κύτταρον. Διαφοραὶ αὐτῶν. Διαίρεσις κυττάρου. Ἀναπαραγωγὴ ζώων. Ἀναπαραγωγὴ φυτῶν. Κληρονομικότης. Νόμοι τοῦ MENDEL (1, 2, 3) Πειραματικὴ ἐρμηνεία αὐτῶν. (Πείραμα MIRABILIS JALAPA. MUS MISCULUS). Διάφοροι τύποι κληρονομικότητος (φιλοσύνδετος μεταβίβασις αἰμοφιλίας, στενῶς συνδεδεμένοι χαρακτῆρες, χιασματυπία). Γονίδια. Μεταλλάξεις.

γ) Γεωγραφία. Ὁρα καθ' ἑβδομάδα (1) κατὰ τὸ β' ἐξάμηνον.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας εἶναι ἡ ἀπόκτησις ἐκ μέρους τῶν σπουδαστῶν γενικῶν γεωγρα-

φικών γνώσεων και ή κατανόησις υπ' αὐτῶν γεωγραφικῶν ἐννοιῶν και γεωγραφικῶν ἀληθειῶν, με' ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὰς ὑπαρχούσας σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, μεταξὺ ἀνθρώπων και περιβάλλοντος ὡς και μεταξὺ τῶν διαδοχικῶν φάσεων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Διδακτέα ὕλη : Περιεχόμενον τῆς Γεωγραφίας και κλάδοι αὐτῆς. Σχῆμα τῆς Γῆς. Ἐσωτερικὸν αὐτῆς, ἱστορία και γεωλογικὸ αἰῶνες.

Εἶδη πετρωμάτων και ἰδιότητες αὐτῶν. Ὁρυκτά, φυσικὰ γνωρίσματα αὐτῶν και συστηματικὴ κατάταξις. Γνωρίσματα ὀρυκτῶν, τὰ ὅποια ἀπαντοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γεωγραφικοὶ χάρται : Κλίμαξ, κατασκευὴ χάρτου (προβολὴ MERCATOR, κωνικὴ, ὀριζοντία προβολή), ἀναπαραστάσις τῆς μορφολογίας. Πλήρης ἐρμηνεία τῶν συμβόλων τοῦ Γεωγραφικοῦ χάρτου).

Μορφολογία τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἐνδογενεῖς δυνάμεις και ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς μορφολογίας. (Πτυχώσεις, ρήγματα ἠφαίστεια, θερμαὶ πηγαί, σεισμοί) μετὰ παραδειγμάτων.

Ἐξωγενεῖς δυνάμεις. Ἄνεμοι, παγετῶνες, ὕδωρ και ἀποτελέσματα.

Κλίμα : Παράγοντες τοῦ κλίματος, κατηγορίαι (θερμόν, ἐρήμου, εὐκρατον, μουσσῶνων και πολικόν) μετὰ παραδειγμάτων.

Στοιχεῖα Βιογεωγραφίας : Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν φυτῶν, μεγάλοι ζῶναι βλαστήσεως, γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν ζῶων, πανὶς ξηρᾶς, πανὶς θαλάσσης. Ἐξάσκησις εἰς τὴν κατασκευὴν ἀναγλύφου χάρτου και τὴν μεγέθυνσιν.

Ἄσκησις σπουδαστῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ὑπαρχουσῶν αἰτιωδῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, μεταξὺ ἀνθρώπων και περιβάλλοντος ὡς και μεταξὺ τῶν διαδοχικῶν φάσεων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

6. Παιδαγωγικὴ.

α) Γενικὴ Παιδαγωγικὴ.

Σκοπός : Διὰ τοῦ μαθήματος τούτου ἐπιδιώκεται ἡ εἰσαγωγή τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην και εἰς τὴν ἐρευναν και μελέτην τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδὸς προβλημάτων. Εἰδικότερον οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ ἀποκτήσουν τὴν πίστην ἐπὶ τὴν δύναμιν, τὴν ἀξίαν και τὴν ἀναγκαιότητα τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης.

Διδακτέα ὕλη : 1) Ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη. Ἔννοια, περιεχόμενον, σχέσεις πρὸς ἄλλας ἐπιστήμας, μεθοδολογία ἐρέυνας, χρησιμότης. Ἡ ἐπίδρασις τῶν κατὰ καιροὺς θεωριῶν και συστημάτων ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς.

2) Ἡ ἀγωγή : Θεωρητικαὶ και φιλοσοφικαὶ βάσεις τῆς ἀγωγῆς. Ἔννοια τῆς ἀγωγῆς, σκοπός, μέσα, παράγοντες, θεωρίαι, πορίσματα ἐξ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

3) Ὁ διδάσκαλος και ὁ διδασκόμενος.

4) Ἀγωγή τῶν ἀποκλινόντων τοῦ κανονικοῦ παιδῶν.

5) Ἡ σχολικὴ ζωὴ. Ὁργάνωσις τῆς σχολικῆς ζωῆς κατὰ τρόπον παρέχοντα κίνητρα ἀνάλογα πρὸς ἐκεῖνα τοῦ καλῶς ἐννοουμένου περιβάλλοντος.

6) Ἐπιμόρφωσις ἐνηλίκων και κοινοτικὴ ἀνάπτυξις.

β) Γενικὴ Διδακτικὴ, μετὰ ἐνότητος περὶ τῶν συγχρόνων μέσων διδασκαλίας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Σκοπός : Διὰ τοῦ μαθήματος τῆς Γενικῆς Διδακτικῆς ἐπιδιώκεται ἡ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν διδασκομένην ὕλην, τὴν μεθόδον και τὰ μέσα διδασκαλίας και τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς ἐπιδόσεως και προόδου τῶν μαθητῶν.

Διδακτέα ὕλη : Ἔννοια και σκοπός τῆς Γενικῆς Διδακτικῆς. Ἡ διδακτέα ὕλη. Ἐκλογή και διάταξις τῆς ὕλης. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Μέθοδοι διδασκαλίας. Πορεία διδασκαλίας. Σύγχρονα μέσα διδασκαλίας. Ὁ ἐλεγχος τῆς ἐπιδόσεως και προόδου τῶν μαθητῶν (βαθμολογία, ἐξετάσεις, κριτήρια (TEST)). Παράγοντες ἐπιδρῶντες εὐμενῶς εἰς τὴν σχολικὴν ἐπίδοσιν και ἀντιθέτως παράγοντες ἐπηρεάζοντες δυσμενῶς ταύτην.

Οἱ σπουδασταὶ δέον νὰ ἀσκηθοῦν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἐν τῇ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ ὑπαρχόντων μηχανικῶν μέσων

(προβολέων, κινηματογραφικῶν μηχανῶν, ἐπιδιασκοπίων κ.λ.π.).

γ) Εἰδικὴ Διδακτικὴ τῶν μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν τῆς ἰδιαιτέρας συμβολῆς ἐκάστου τῶν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον διδασκομένων μαθημάτων πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ γενικοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς, ὡς και ἡ ἀπόκτησις ἐκ μέρους τῶν ἰκανότητος πρὸς ἐπιτυχὴ διεξαγωγὴν τῆς διδασκαλίας ἐκάστου μαθήματος ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνωνται οἱ δι' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί.

Διδακτέα ὕλη : Εἰδικὴ Διδακτικὴ Γλωσσικῶν (ὄραι διδακτικαὶ 12) και Μαθηματικῶν (ὄραι διδακτικαὶ 4).

7. Ψυχολογία.

α) Γενικὴ και Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία.

Σκοπός : Διὰ τοῦ μαθήματος τούτου ἐπιδιώκεται ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων πορισμάτων τῆς συγχρόνου Ψυχολογίας ὡς ἐπιστήμης ἐρευνώσης τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων και ὡς ἐπιστήμης ἐφηρμοσμένης εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Ψυχολογίας :

Ἔννοια και περιεχόμενον τῆς Ψυχολογίας. Σημασία. Ἱστορία, μέθοδοι ἐρέυνας.

Τὰ κυριώτερα πορίσματα τῆς συγχρόνου Ψυχολογίας περὶ τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου. Αἰσθήσεις και ἀντίληψις, προσοχή, μνήμη και λήθη, φαντασία, δημιουργικότης, νοσημοσύνη, θυμικαὶ καταστάσεις (συναισθήματα), κίνητρα πράξεων (βούλησις).

β) Ψυχολογία ἀναπτυσσομένου ἀνθρώπου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ παιδός.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν ὅσον τὸ δυνατόν πληρεστέρων και σαφεστέρων γνώσεων περὶ τοῦ προοδευτικῶς ἐξελισσομένου ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀτόμου.

Εἰδικότερον ἐπιδιώκεται ἡ βαθυτέρα κατανόησις τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφερόντων, τῶν τάσεων και τῶν δυνατοτήτων ἐκάστης ἡλικίας, ὡς και ἡ ἀπόκτησις ἰκανότητος αἰτιολογήσεως, ἐρμηνείας και ἀξιολογήσεως τῆς ἐκάστοτε συμπεριφορᾶς τοῦ ἀτόμου.

1) Εἰσαγωγικά. (Περιεχόμενον μαθήματος, ἔννοια ἡλικιῶν και σταδίων, μέθοδοι ψυχολογικῆς ἐρέυνας).

Παράγοντες τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως - ψυχογενέσεως - ὄραι θεωρίας 4.

2) Ἐξέτασις τῶν διαφόρων ἐπὶ μέρους ἀπόψεων τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως.

α) Αἰσθησιομνητικὴ ἀνάπτυξις και ἡ προοδευτικὴ ὀργάνωσις τῆς παιδικῆς ἀντιλήψεως (ὄραι 2 θεωρίας, 2 ἐργαστηρίου).

β) Ἀνάπτυξις προσοχῆς και ἰκανότητος πρὸς παρατήρησιν (ὄρα 1)

γ) Συναισθηματικὴ ἀνάπτυξις ὄραι 2 + 1

δ) Γλωσσικὴ ἀνάπτυξις ὄραι 2 + 1

ε) Ἀνάπτυξις τῆς μνήμης ὄραι 1 + 2

στ) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς φαντασίας ὄραι 1 + 1

ζ) Ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαφερόντων ὄραι 2 + 1

η) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς νοσημοσύνης ὄραι 10 + 8 ἐργ.

θ) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κοινωνικότητος ὄραι 2 + 2

ι) Ἡ βουλευτικὴ και ἠθικὴ ἀνάπτυξις ὄραι 4 + 2

Σύνολον ὀρῶν 46 (26 θεωρία και 20 ἐργαστηρ.).

3) Συνθετικὴ θεώρησις τοῦ ψυχικοῦ βίου και τῶν γενικῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν διαφόρων ἡλικιῶν (βρεφικῆς, νηπιακῆς, δημοτικοῦ σχολεῖου, προεφηβείας, ἐφηβείας, νεότητος, ὀριμότητος, γήρατος).

Ψυχολογικὴ ἐρμηνεία ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω ἡλικιῶν (ὄραι θεωρίας 6).

8. Στοιχεῖα εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ παρόρθωσις τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκα-

και άσκησις τούτων εις την τεχνικήν τής οργανώσεως έορτών και άλλων σχολικών εκδηλώσεων και την αξιολόγησιν των παιδικών έργων.

10. Σωματική Άγωγή.

(Γυμναστική, αγωνιστική, παιδιαί, έθνικοί χοροί).

Α'. Θεωρητική κατάρτισις (ώραι διδακτικά 15).

- 1) Ο διδάσκαλος γυμναστής.
- 2) Προγραμματισμός γυμναστικής εργασίας.
- 3) Υγιεινή των άσκήσεων, θεραπευτική γυμναστική.
- 4) Το σχολικόν Γυμναστήριον.
- 5) Σημασία των διαφόρων γυμναστικών δραστηριοτήτων.
- 6) Όρχησις. Έθνική και λαογραφική σημασία των χορών.
- 7) Παρελάσεις, επιδείξεις, σχολικοί άγώνες.
- 8) Έξωσχολικός άθλητισμός.

Β'. Σωματική και πρακτική άσκησις (ώραι 55).

Σωματική άσκησις και τεχνική κατάρτισις των σπουδαστών έφ' όλων των κατά το προηγούμενον έτος διδαχθεισών γυμναστικών και άθλητικών δραστηριοτήτων. Έπί πλέον οι σπουδασταί θα άσκηθούν εις τον κλασσικόν άθλητισμόν, τας άθλοπαιδιάς, τας θαλασσίας δραστηριότητας και τους έθνικούς χορούς.

Πρακτική εξάσκησις των σπουδαστών επί των συσπουδαστών των και επί των μαθητών των δημοτικών σχολείων, υποδειγματικά διδασκαλία εκ μέρους του Καθηγητού τής Σωματικής Άγωγής και δοκιμαστικά εκ μέρους σπουδαστών. Κριτική διδασκαλιών.

11. Μουσική.

(Θεωρία, Ώδική, Ένόργανος Μουσική, Έκκλησιαστική Μουσική).

α) Έξάσκησις περαιτέρω των σπουδαστών προς άνάγνωσιν δυσκολωτέρων μουσικών τεμαχίων και σχολικών ασμάτων, καταλλήλων προς διδασκαλίαν εις τους μαθητάς όλων των τάξεων των δημοτικών σχολείων.

Περαιτέρω άσκησις εις το όργανον και την Έκκλησιαστικήν Μουσικήν.

Έκμάθησις λειτουργικών. Το τυπικόν τής Θείας Λειτουργίας.

β) Καθοδήγησις των σπουδαστών εις τον καταρτισμόν και την διεύθυνσιν παιδικών χορωδιών και παιδικών όρχηστρών με βάση τής MELODICA.

12. Όργάνωσις και Διοίκησις τής Έκπαιδεύσεως. Γενικά Αρχαί Όργάνωσεως και Διοικήσεως, Έκπαιδευτική Πολιτική, Όργάνωσις, Διοίκησις και Έποπτεία Έκπαιδεύσεως, Διοίκησις και Έποπτεία Δημοτικών Σχολείων, Προγράμματα, Σχολικά βιβλία, Έκπαιδευτική Νομοθεσία.

13. Οικιακή Οικονομία (μόνον διά θήλεις).

Α'. Θεωρητική Διδασκαλία (διδακτικά ώραι 10).

Περί κατοικίας (θέσις, έλικά, τύποι, υγιεινή, διακοσμητική, συντήρησις, εξοπλισμός). Τα σύγχρονα σκευή. Ο ήλεκτροσμός εις την διάθεσιν τής οικοκυράς. Όρθολογιστική όργάνωσις των οικιακών εργασιών.

Β'. Πρακτική εξάσκησις των σπουδαστριών εις την όρθολογιστικήν όργάνωσιν των οικιακών εργασιών, την όργάνωσιν μαγειρείου και έστιατορίου, τον καθαρισμόν των ένδυμασιών, επίπλων και σκευών, τας άπλās ραπτικές άσχολίας, την χρήση ραπτομηχανής και την κατασκευήν μικροαντικειμένων άτομικής και οικιακής χρήσεως. Όσαύτως άσκησις επί πλέον εις την μαγειρικήν, την ζαχαροπλαστικήν και την άγροτικήν οικιακήν οικονομίαν.

14. Ξένη γλώσσα (Άγγλική ή Γαλλική ή Γερμανική) Ός εις το πρώτον έτος.

15. Στοιχεία Γεωπονίας και Γεωργικής Οικονομίας (μόνον δι' άρρενας)

Α'. Θεωρητική διδασκαλία.

Διδακτέα ύλη: Πρόγραμμα γεωργικής αναπτύξεως έν Έλλάδι. (Έργαιοβελτιωτικά έργα, άπαλλοτριώσεις, άναδασμός, μηχανοκαλλιέργεια. Η γεωργική επιχείρησις. Τυποποίησις,

κοστολόγησις και έμπορία προϊόντων. Οι γεωργικοί συνεταιρισμοί και ή εύρύτερα κοινωνική άποστολή των. Η κοινή άγορά και τα έλληνικά προϊόντα. Γεωργική εκπαίδευσις και γεωργικά έφαρμογαι). Τα αντιπροσωπευτικώτερα προβλήματα τής Έλληνικής οικονομίας και ή προς αυτά σχέσις των προβλημάτων τής εκπαιδεύσεως και τής άγωγής.

Β'. Άπασχόλησις των σπουδαστών εις τον σχολικόν κήπον ή το έργαστήριον.

16. Πρακτική Άσκήσις.

Αί πρακτικά άσκήσεις εις τα πρότυπα και εις άλλα δημοτικά σχολεία θα γίνωνται κατά πρόγραμμα όριζόμενον υπό του Διευθυντού.

Άρθρον 5.

Τα διδασκόμενα έν τοις έργαστηρίοις και σπουδαστηρίοις μαθήματα, έν οίς και το τής Ξένης Γλώσσης, διδάσκονται εις ομάδας των 25 κατά μέγιστον σπουδαστών.

Η θεωρητική διδασκαλία μαθημάτων τινών δύναται να γίνεται από κοινού εις το σύνολον των σπουδαστών εκάστου έτους.

Η συνήθης διδασκαλία γίνεται κατά τμήματα των 50 ή 40 σπουδαστών.

Εις τον αυτόν επί τής Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Υπουργόν, άντίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Β. Διατάγματος.

Έν Αθήναις τή 29 Άπριλίου 1972

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 344

Περί τροποποίησης του Όργανισμού του Λιμενικού Ταμείου Έλευσίνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψιν:

α) Τας διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. Δ. 4203)1961 (ΦΕΚ 174)19.9.61) τεύχος Α') «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως των περ' ΟΛΠ και Λιμενικών Ταμείων κειμένων διατάξεων».

β) Τας διατάξεις τής παρ. 5 έδ. β του άρθρου 37 του Ν. Δ. 957)1971 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» ως ούτος εκωδικοποιήθη διά του Β. Δ. 40)72.

γ) Τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. Δ. 825)1971 «περί όργάνωσεως, λειτουργίας και άρμοδιοτήτων του Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως».

δ) Την ύπ' αριθ. 21812 από 2 Σεπτεμβρίου 1971 άπόφασιν Πρωθυπουργού «περ' προσδιορισμού των άρμοδιοτήτων του Υπουργού Βοηθού Πρωθυπουργού κλπ.».

ε) Την ύπ' αριθ. 18)1972 σύμφωνον γνώμην του Άνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών και

στ) Την ύπ' αριθ. 218)1972 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει των Ημετέρων Βοηθού Πρωθυπουργού, επί των Οικονομικών και επί τής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Έπικοινωνιών Υπουργών, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ταχτικά μόνιμοι θέσεις.

Αί ταχτικά μόνιμοι θέσεις του Λιμενικού Ταμείου Έλευσίνος καθορίζονται ως ακόλουθος:

Α' Κατηγορία.

Α1 Κλάδος Διοικητικός — Λογιστικός.

Μία (1) θέσις επί βαθμοίς 5φ — 4φ.

Μία (1) θέσις επί βαθμοίς 8φ — 6φ.

Τυπικόν προσόν διορισμού εις τὸν εισαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται πτυχίον οἰουδήποτε τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἢ τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσοτιμὸν πτυχίον Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου τούτου καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος, προΐσταται τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος, εισηγείται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἅπαντα τὰ θέματα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, πλην τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν, ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων λιμενικῶν ἔργων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, προσυπογράφων πᾶν σχετικὸν πρὸς τοῦτο ἔγγραφο.

Α2 Κλάδος Πολιτικῶν Μηχανικῶν.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 6φ—3φ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εισαγωγικὸν βαθμὸν (6ον) ὁρίζεται τὸ δίπλωμα Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἡμεδαποῦ Πολυτεχνείου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου τούτου προΐσταται τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τεχνικῶν Κλάδων τοῦ Ταμείου, μεριμνᾷ ἐπὶ τῶν ἀναγκασμένων εἰς τὴν σύνταξιν μελετῶν, ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν λιμενικῶν ἔργων θεμάτων καὶ εισηγείται ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Β' Κατηγορία.

Β1 Κλάδος Διοικητικῶς—Λογιστικῶς.

Πέντε (5) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 11φ—6φ.

Β2 Κλάδος Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 8φ ἕως 6φ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εισαγωγικὸν βαθμὸν (8ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον Ἀνωτέρας Δημοσίας Σχολῆς Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαπῆς.

Β3 Κλάδος Ἐργοδηγῶν.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 10φ—6φ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εισαγωγικὸν βαθμὸν (10ον) ὁρίζεται τὸ πτυχίον Μέσων Δημοσίων ἢ ἀνεγνωρισμένων Τεχνικῶν Σχολῶν Εἰδικότητος Δομικῶν Ἔργων.

Γ' Κατηγορία.

Γ1 Κλάδος Κλητῆρων.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 13φ—9φ.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὸν εισαγωγικὸν βαθμὸν (13ον) ὁρίζεται τὸ ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Τακτικαὶ θέσεις ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

1. Αἱ τακτικαὶ θέσεις τοῦ προσλαμβανομένου ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀορίστου χρόνου προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος καθορίζονται κατ' εἰδικότητα ὡς κάτωθι:

α) Εἰδικότητος ζυγιστῶν.

Τρεῖς (3) θέσεις.

β) Εἰδικότητος ἀποδηκῶν.

Δύο (2) θέσεις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὰς εἰδικότητας τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται ἀπολυτήριον τετάρτης τάξεως ἐξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Μέσης Σχολῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

γ) Εἰδικότητος Χειριστῶν Γερανῶν.

Δύο (2) θέσεις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται ἄδεια μηχανοδηγοῦ χειριστοῦ μηχανημάτων ἐκτελέσεως τεχνικῶν ἔργων εἰδικότητος Α' ἐκσκαπτικῶν καὶ ἀνυψωτικῶν μηχανημάτων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

δ) Εἰδικότητος Ἡλεκτροτεχνίτου.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται πτυχίον Κατωτέρας Τεχνικῆς Σχολῆς εἰδικότητος ἠλεκτροτεχνίτου καὶ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

ε) Εἰδικότητος Ὁδηγοῦ Αὐτοκινήτων.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται ἀπολυτήριον ἐξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἐπαγγελματικῆς ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν.

στ) Εἰδικότητος Καθαριστῶν Λιμένων.

Τέσσαρες (4) θέσεις.

ζ) Εἰδικότητος Καθαριστριῶν Γραφείων.

Μία (1) θέσις.

η) Εἰδικότητος Φανοκόρων.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὰς εἰδικότητας τῶν περιπτώσεων στ', ζ' καὶ η' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται ἀπολυτήριον ἐξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Ν. Δ. 3094)54 (Φ. 252) ὀριζόμενα, εἰς περιπτώσιν δὲ καθ' ἣν δὲν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ρηθέντος ἄρθρου (ἡλικία τοῦ διοριζομένου μικρότερα τῶν 30 ἐτῶν), ὡς προσὸν διορισμοῦ ὁρίζεται ἀνάγνωσις καὶ γραφή.

θ) Εἰδικότητος Κηπουροῦ.

Μία (1) θέσις.

Προσὸν διορισμοῦ εἰς τὴν εἰδικότητα ταύτην ὁρίζεται ἀπολυτήριον Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Γενικοῦ ἢ Εἰδικοῦ Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος, λειτουργοῦτος βάσει τοῦ Α. Ν. 1698) 1938 ἢ πτυχίον Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἢ Οἰκοτροφείου ἢ ἀπολυτήριον Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ διετῆς προϋπηρεσία εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κηπουροῦ.

2. Τὰ τῶν ἀποδοχῶν, ἀδειῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν γένει καταστάσεως ἐκτὸς τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τοῦ προσληφθενομένου εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστωμένους θέσεις ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, προσωπικοῦ, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 385)1969 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ Ν. Π. Δ. Δ.».

Ἄρθρον 3.

Ἐνταξίς προσωπικοῦ.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς ὀργανικὰς θέσεις μόνιμοι τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος καταλαμβάνουν ἐφεξῆς ἀντιστοίχους ἐκ τῶν συνιστωμένων διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος τακτικὰς μονίμους ὀργανικὰς θέσεις μετὰ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν.

2. Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἐλευσίνος ὑπηρετεῖ προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει μισθώσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου διαρκείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 169)1969, ἀντιστοίχου εἰδικότητος πρὸς τὰς προβλεπόμενας διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος θέσεις ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, δὲν πληροῦται ἴσος ἀριθμὸς ἐκ τῶν συνιστωμένων θέσεων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ μέχρι τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποχωρήσεως τούτου κατὰ τὰς προρρηθείσας διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος καταργοῦνται τὸ ὑπ' ἀριθ. 913)1966 Β. Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων θέσεων ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος» (ΦΕΚ 247)1966 τ. Α') καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν Γ. 43587)28.11.1966 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ καθορισμοῦ Εἰδικῶν Τυπικῶν Προσόντων διορισμοῦ ὑπαλλήλων Λιμενικοῦ Ταμείου Ἐλευσίνος» (ΦΕΚ 750) 1966 τ. Β').

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας. Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΒΟΗΘΟΣ ΠΡΩΟΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 345

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς περιπτώσεως ε τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ, διὰ τοῦ Β.Δ. 93)1970, ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «περὶ καταλληλότητας ἐπιβατηγῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων».

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 5 παρ. 1 (δ) καὶ 10 τοῦ Ν.Δ. 4258)1962 (περὶ κυρώσεως τῆς υπογραφείσης ἐν Λονδίῳ Διεθνούς Συμβάσεως (περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσει 1960).

2. Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Ν. 4473)1965 (περὶ ἐλέγχου τῆς Ναυσιπλοΐας Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων κλπ.).

3. Τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 (γ) τοῦ Νόμου 3141)1965 (περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Συμβουλίου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας).

4. Τὴν ἀπὸ 28.2.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 294)1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσαν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἢ ὡς κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος τροποποίησις καὶ ἀντικατάστασις τῆς περιπτ. ε' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93)1970 Β.Δ. ἐγκριθέντος, Κανονισμοῦ (περὶ καταλληλότητας ἐπιβατηγῶν ὀχηματαγωγῶν πλοίων).

Ἄρθρον 2.

Ἡ περιπτ. ε τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93)1970 Β.Δ. ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ (περὶ κα-

ταλληλότητας ἐπιβατηγῶν — ὀχηματαγωγῶν πλοίων), ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

ε) αα) Διὰ τὰ νέα πλοία, ἀπαιτεῖται ἡ ὑπαρξίς εἰς τὸν χώρον ὀχημάτων, ἐλευθέρων κατὰ τὸ διάμηκες διαδρόμων πλάτους 0,60 μ. μεταξὺ ὀχημάτων καὶ πλευρῶν τοῦ πλοίου ὡς καὶ τοιούτων πλάτους 0,50 μ. μεταξὺ τῶν ὀχημάτων κατὰ τὰ τὸ διάμηκες καὶ τὸ ἐγκάρσιον ἀνά δύο, ἐπιτρεπόντων εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τὴν προσπέλασιν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν πυροσβεστικῶν μέσων.

ββ) Τὰ «ὑπάρχοντα πλοία» ἐν ἀδυναμίᾳ συμμορφώσεως τῶν πρὸς τὰ ἀνωτέρω δέον ὅπως συμμορφῶνται πρὸς τὰς ἀκολούθους χρεώσεις:

ααα) Ὑπάρξεως ὑπερυψωμένου διαμήκους διαδρόμου, εἰς τὸ μέσον τοῦ χώρου φορτώσεως ὀχημάτων ἢ εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ πλοίου, πλάτους 0,60 μ. καὶ ὕψους τοῦλάχιστον 0,25 μ. ὡς καὶ ἐγκαρσίων διαδρόμων πλάτους 0,50 μ. ἀνά δύο σειρὰς ὀχημάτων, ἵνα ἐξασφαλισθῆται ἡ δυνατότης προσπελάσεως πληρώματος καὶ πυροσβεστικῶν μέσων εἰς ὀλόκληρον τὸν χώρον φορτώσεως ὀχημάτων. Ἐφ' ὅσον ὑφίστανται εἰς τὸν χώρον φορτώσεως ὀχημάτων διαμήκεις φρακταὶ θὰ πρέπει ὁ διαμήκης διάδρομος νὰ ὑπάρχῃ, εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς φρακτῆς, δημιουργουμένων ἀνοιγμάτων ἐπ' αὐτῆς καὶ εἰς τὰ σημεῖα τῶν ἐγκαρσίων διαδρόμων διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τὴν ἐτέραν πλευρὰν. Εἰς τὴν περίπτωσιν λόγοι κατασκευαστικοὶ τοῦ σκάφους δὲν ἐπιτρέπουσιν τὴν δημιουργίαν ἐπὶ τῆς φρακτῆς ἀνοιγμάτων ἀντικυρῶντων τοῖς ἐγκαρσίοις διαδρόμοις τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τότε θὰ δημιουργοῦνται ὑποχρεωτικῶς διαμήκεις διάδρομοι εἰς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τῆς φρακτῆς.

βββ) Ὑπάρξεως ἐπὶ τοῦ διαμήκους διαδρόμου προσθέτων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑποπεριπτώσεις (ι) καὶ (ii) τῆς περιπτώσεως (ε) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κανονισμοῦ, πυροσβεστήρων, ἐξωδιατυμένων δι' ἐξελίκτρων, εἰς ἀριθμὸν καὶ περιεκτικότητά, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων (Ε.Ε.Π.).

γγγ) Ἐξασφαλίσεως διαρκοῦς φυλακῆς εἰς τὸν χώρον τῶν ὀχημάτων ὑπὸ ἀνδρῶν πληρώματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ναυτιλίας. Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν Ὑπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἔτησια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » Β'	»	350
3. » » Γ'	»	300
4. » » Δ'	»	500
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ...	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ἐπὶ τῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » Β'	»	17,50
3. » » Γ'	»	15.—
4. » » Δ'	»	25.—
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστου φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 5, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλον προσαρτᾶται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλε- πόμενων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδοπιῶν Ἀσφαλι- στικῶν Ἐταιρειῶν.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχῆς ἀδείας ἐπιπέσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παραχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- τεύσει, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ...	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν—Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγί- σεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστι- κῶν Συνεταιρισμῶν—Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν—Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱματικῶν υδάτων ...	»	500

Τὸ ἔπὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῇ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ἀρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐνεκτὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπου, μερὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἑπιτροπὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ ἐκ ἀνάλογου συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ἔπὶ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐκτελεῖται ἐν Ἀθήναις μὴν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζήματα διὰ τῶν ἐπ' ἀρ. 192378/2619 τοῦ ἔτους 1917 (Β.Ν.Ε.Ο 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (Β.Ν.Ε.Ο 139) ἑπιτελεῖται διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ἔπὶ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

9 ΥΠΟΥΡΓΕΥΜΑΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Τ.

9 ΚΩΣΤΟΥΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

δημιῶν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν ἐνασχόλησιν, προκειμένου οὗτοι νὰ διευρύνουν τοὺς πνευματικούς των ὀρίζοντας κατὰ τὴν προσπάθειάν των νὰ συλλάβουν καὶ ἐρμηνεύσουν τὰ διάφορα φιλοσοφικὰ προβλήματα διὰ τῆς μελέτης τῶν διαφόρων φιλοσοφικῶν θεωριῶν, νὰ ἐδηγγηθοῦν προοδευτικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἐλευθερίαν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον νὰ καταστοῦν δέσμοι μιᾶς ὀρισμένης κοσμοθεωρίας ἢ βιοθεωρίας.

Διδακτέα ὕλη : Ἐννοια καὶ ὄρισμός τῆς φιλοσοφίας, Ἀρχὴ καὶ γένεσις τῆς Φιλοσοφίας, ἡ ἀξία τῆς Φιλοσοφίας, οἱ κλάδοι τῆς Φιλοσοφίας.

Α'. Μεταφυσική. Τὸ ὄντολογικὸν πρόβλημα, τὸ κοσμολογικὸν πρόβλημα, τὸ ἀνθρωπολογικὸν πρόβλημα, τὸ θεολογικὸν πρόβλημα.

Β'. Γνωσιολογία. Τὸ ἀντικείμενον, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ἐγκυρότης τῆς γνώσεως.

Γ'. Αἰσθητική.

Δ'. Ἠθική.

9. Τεχνικά.

(σχέδιον, χειροτεχνία).

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τὰς σπουδαστριάς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἀποβλέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς καλαισθησίας αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλλιτεχνικῶν δεξιοτήτων ἰδίᾳ δὲ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ εὑρουν ἄμεσον ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς σχολικῆς διδασκαλίας καὶ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τοῦ σχολικοῦ περιβάλλοντος.

Διδακτέα ὕλη :

1. Θεωρία (ἐν συντομίᾳ) : Ἡ τέχνη καὶ ὁ ἄνθρωπος. Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς τέχνης. Οἱ κλάδοι τῆς καλλιτεχνίας. Τὰ ἰδιαιτέρως γνωρίσματα τῆς παιδικῆς καλλιτεχνίας (ᾧραι διδακτικαὶ 10).

2. Σχέδιον : Στοιχεῖα σχεδίου, προοπτικὴ, σχεδιάσις ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀπὸ μνήμης καὶ διὰ φαντασίας, μεγεθύνσεις καὶ μικρύνσεις πινάκων γραμμικοῦ σχεδίου.

3. Σπουδὴ χρώματος.

4. Διακοσμητικὸν σχέδιον.

5. Σχέδια ἀνθρώπων καὶ ζώων. Κατασκευὴ γραμμῶν καὶ ἀριθμῶν.

6. Χειροτεχνία : Χαρτοτεχνία, χορτοτεχνία, συρματοτεχνία, κατασκευαὶ ἐκ πάσης φύσεως ὑλικῶν, ἀρθροσύντων ἐν τῇ σχολικῇ περιοχῇ.

10. Σωματικὴ Ἀγωγή.

(Γυμναστική, ἀγωνιστική, παιδιαί, ἐθνικοὶ χοροί).

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τῆς υγείας τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν καὶ πρακτικὴν ἀσκήσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς, τῆς ἀγωνιστικῆς, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν χορῶν, προκειμένου νὰ διδάξουν καὶ εἰς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

Διδακτέα ὕλη : Ὁραὶ 2 καθ' ἑβδομάδα.

Θεωρητικὴ κατάρτισις (Ὁραὶ διδακτικαὶ 15).

1. Ὁρισμός, ἔννοια καὶ σκοπὸς τῆς Γυμναστικῆς.

2. Σύντομωτάτη ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς Γυμναστικῆς.

3. Ἀνατομικαὶ καὶ βιολογικαὶ βάσεις τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

4. Κινησιολογία.

5. Διδακτικὴ τῆς Γυμναστικῆς τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

6. Τὸ Γυμναστικὸν παράγγελμα.

Β'. Σωματικὴ ἀσκήσις (Διδακτικαὶ ὥραι 45.)

Μεθοδικὴ καὶ συνεχὴς ἀσκήσις τῶν σπουδαστῶν εἰς ἀπάσας τὰς γυμναστικὰς, ἀθλητικὰς καὶ φυσικὰς δραστηριότητας καὶ τοὺς ἐθνικοὺς χορούς.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῶν συσπουδαστῶν των εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀσκήσεων, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

11. Μουσική.

(Θεωρία, Ὡδίκῃ, Ἐνόργανος Μουσική, Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική)

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιέργειαν μουσικῆς εὐαισθησίας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐγούσων σχέσιν μετὰ τὴν Μουσικὴν δεξιοτήτων αὐτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς σχολικῆς ζωῆς.

Α'. Θεωρία Μουσικῆς - Ὡδίκῃ.

Αἱ ἀπαραίτητοι γνώσεις περὶ Μουσικῆς, διὰ τῶν ὁποίων οἱ σπουδαστὰς νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ εἰς τὴν μουσικὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν ἀπλῶν μελωδικῶν ἀσκήσεων καὶ σχολικῶν ἀσμάτων.

Β'. Ἐνόργανος Μουσική : MELODICA ἢ Ἀκορντεὸν Ἐκμάθησις ἀπλῶν μελωδικῶν καὶ σχολικῶν ἀσμάτων.

Γ'. Ἐκκλησιαστικὴ Μουσική (Βυζαντινὴ).

Αἱ ἀπαραίτητοι γνώσεις περὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, διὰ τῶν ὁποίων οἱ σπουδαστὰς νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ εἰς τὴν μουσικὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν (παρὰλλαγὴ καὶ μέλος) ἀπλῶν τροπαρίων ἐκ τοῦ Ἀναστασιματαρίου ΙΩΑΝΝΟΥ καὶ ἐξ ἄλλων μουσικῶν βιβλίων.

Πρακτικὴ ἐκμάθησις ἀπολυτικῶν καὶ ἄλλων τροπαρίων.

12. Οἰκιακὴ Οἰκονομία καὶ Οἰκογενειακὴ Ἀγωγή.

Σκοπός : Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου εἶναι ἡ ἀφύπνησις τοῦ διαφέροντος τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ὑπὲρ τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Οἰκογενειακῆς Ἀγωγῆς, εἰδικώτερον δὲ ἡ ἀπόκτησις ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀπαραίτητων γνώσεων ἐπὶ τῆς διατροφῆς, διαιτητικῆς, ἐνδυμασίας, κατοικίας καὶ τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

Αἱ σπουδαστριάς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν δέον ὅπως καταρτισθοῦν θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς καὶ ἐπὶ ἄλλων εἰδικωτέρων θεμάτων, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς τὸν οἶκον καὶ προσιδιάζουν εἰς τὴν φύσιν τῆς γυναικῆς.

Διδακτέα ὕλη :

1. Διατροφή καὶ Οἰκογενειακὴ ἀγωγή

1 ὥρα δι' ἄρρενας καὶ θήλεις

Διδακτικαὶ ὥραι 25

α) Διατροφή. Ἐννοια καὶ ὄρισμός τῆς διατροφῆς, σχέσεις τροφῆς καὶ υγείας. Φυσιολογία τῆς θρέψεως. Θρεπτικὰ οὐσία. Ὁμάδες τροφῶν, δίαιται, συντήρησις καὶ διατήρησις τροφῶν.

β) Οἰκογενειακὴ ἀγωγή. Ἐννοια, σκοπὸς καὶ ἀξία τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς.

Καθαριότης, ἐμφάνισις, ἀνθρώπιναι σχέσεις, συμπεριφορὰ, κοινωνικότης.

II. Μόνον διὰ θήλεις ὥραι καθ' ἑβδομάδα (1).

Β) α) Πρακτικὴ ἐξάσκησις τῶν σπουδαστριῶν εἰς τὴν γυναικεῖαν χειροτεχνίαν, τὴν ραπτικὴν, τὴν μαγειρικὴν, τὴν ζαχαροπλαστικὴν, τὴν ἀγροτικὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν οἰκιακὴν λογιστικὴν.

β) Στοιχεῖα βροφοκομίας μετὰ πρακτικῆς ἐξασκήσεως.

Σημ. Τὴν αὐτὴν ὥραν θὰ ἀπασχολοῦνται οἱ ἄρρενες εἰς τὸν σχολικὸν κήπον ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν.

13. Ὑγιεινὴ.

(Ἀτομικὴ, Κοινωνικὴ, Σχολικὴ, Πρῶται Βοήθειαι).

Ἀτομικὴ Ὑγιεινὴ ὥραι 6

Κοινωνικὴ Ὑγιεινὴ ὥραι 4

Πρῶται Βοήθειαι ὥραι 6

Σχολικὴ Ὑγιεινὴ (Ὑγιεινὴ διδασκῆριου, μαθητῶν, διδασκάλου) ὥραι 10.

14. Ξένη Γλῶσσα

(Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ)

Ἡ Ξένη Γλῶσσα θὰ διδάσκαται καθ' ὁμάδας ἐξ 25 σπουδαστῶν.

Δύνανται νὰ γίνουν καὶ ὁμάδες διδασκαλίας, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἱκανότητος τῶν σπουδαστῶν, μέχρι τριῶν (3).

15. Στοιχειὰ Γεωπονίας καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀποβλέπει εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐξῆς γενικῶν σκοπῶν : α) εἰς τὴν συνειδητοποίησιν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν, οἰκονομικῶν, τεχνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν προβλημάτων τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς πατρίδος μας, β) εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἱκανότητος τῶν σπουδαστῶν πρὸς συστηματικὴν παρατήρησιν τοῦ φυσικοῦ τῶν περιβάλλοντος καὶ γ) εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς φιλοπονίας τῶν σπουδαστῶν καὶ τῆς πρακτικῆς καλαισθητικῆς τῶν.

Οἱ σκοποὶ οὗτοι ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς, πέραν τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν περιποίησιν διαφόρων, καταλλήλως ἐπιλεγομένων, ἀντιπροσωπευτικῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ καὶ φυτικοῦ κόσμου τῆς χώρας μας.

Διδακτέα ὕλη :

1. Ἡ Γεωπονικὴ Ἐπιστήμη. Ὁρισμὸς καὶ σκοπὸς αὐτῆς. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις.

2. Στοιχειὰ ἔδαφολογίας :

α) Ἔδαφος καὶ συστατικὰ αὐτοῦ. Ἰδιότητες καὶ τύποι ἔδαφῶν.

β) Ἀνόργανα θρεπτικὰ στοιχεῖα διατροφῆς φυτῶν.

3. Λιπάσματα.

4. Ὁ σχολικὸς κήπος καὶ τὰ τμήματά αὐτοῦ.

5. Ἐχθροὶ καὶ ἀσθένειαι τῶν φυτῶν.

6. Δηλητηριάσεις ἐκ Γεωργικῶν φαρμάκων.

7. Στοιχειὰ Ζωοτεχνίας.

8. Τὸ φυσικὸν περιβάλλον καὶ ἡ σημασία του.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις. Οἱ σπουδασταὶ θὰ ἀπασχολοῦνται εἰς τὸν σχολικὸν κήπον ἢ τὸ ἐργαστήριον, καθ' ὃν χρόνον αἱ σπουδαστρίαι θὰ ἀσκῶνται πρακτικῶς εἰς τὴν Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν.

16. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις διδασκαλίας.

Παρακολούθησις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν διδασκαλιῶν εἰς τὰ πρότυπα καὶ εἰς ἄλλα δημοτικὰ σχολεῖα κατὰ πρόγραμμα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα Β' ἔτους.

1. Θρησκευτικὰ.

Α'. Λειτουργικὴ - Α' ἐξάμηνον.

Σκοπός : Ἡ διδασκαλία τῆς Λειτουργικῆς ἀποβλέπει εἰς τὴν βαθυτέραν γνώσιν τῶν ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ Χριστιανικῷ Ναῶ τελουμένων καὶ εἰς τὴν μύησιν τῶν ὑποψηφίων διδασκάλων εἰς ταῦτα οὐ μόνον διὰ τὴν καλλιέργειαν γενησίου ὀρθοδόξου φρονήματος καὶ τὴν ψυχικὴν τούτων μέθεξιν εἰς τὴν Θεῖαν λατρείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατάρτισιν τούτων πρὸς ὀρθὴν καθοδήγησιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν των.

Διδακτέα ὕλη : Εἰσαγωγή, Χριστιανικὴ λατρεία, τόπος τῆς Χριστιανικῆς λατρείας, τρόπος τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς λατρείας, χρόνος τῆς Θεῖας λατρείας (ἑορταί).

Β'. Ἐκκλησιαστικὴ Γραμματεία - Β' ἐξάμηνον.

Διδακτέα ὕλη : Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεῖα τῆς Θεῖας Λειτουργίας καὶ εὐχῶν ἐκ τοῦ τελετουργικοῦ μέρους. Σύντομος εἰσαγωγή εἰς τὴν Χριστιανικὴν ὑμολογίαν, μετ' ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας ἐκλεκτῶν δημιουργημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμολογίας.

2. Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ Γραμματεία.

Ἀγωγή τοῦ Λόγου.

Διδακτέα ὕλη : 1) Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματείας.

α) Γενικά τινα στοιχεῖα περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς γλωσσολογίας : Ἡ καταγωγή τῶν γλωσσῶν. Συγγενεῖς γλώσσαι. Διάλεκτοι. Σύγκρισις γλωσσῶν. Σχέσις γλώσσης καὶ διανοήσεως. Γλῶσσα καὶ πολιτισμός.

β) Ἀνάλυσις ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων ἀναφερομένων εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγωγῆς.

Μετὰ σύντομον εἰσαγωγήν εἰς τὸν Πλάτωνα, μελέτη καὶ ἐρμηνεῖα ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς «Πολιτείας» καὶ τῶν «Νόμων», ἀναφερομένων εἰς τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγωγῆς. Ὁσαύτως μελέτη ἀποσπασμάτων παιδαγωγικοῦ περιεχομένου ἐκ τοῦ «Μένωνος» εἰς ἀεξιάζεται ἡ δυνατότης ἠθικῆς βελτιώσεως τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς διδασχῆς, ἐκτίθεται τρόπος διδασκαλίας τῆς Γεωμετρίας ὑπὸ τοῦ Σωκράτους καὶ ἐρευνᾶται ὁ τρόπος ἀποκτήσεως τῆς γνώσεως νέας δημιουργίας τῆς ἐπιστήμης.

Συνοπτικὴ εἰσαγωγή εἰς τὸ ἔργον τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐρμηνεῖα ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν ἔργων του «Βίῳ Παράλληλου» καὶ «Ἠθικά», ἰδιαιτέρως δὲ ἐκ τῆς «περὶ παιδῶν ἀγωγῆς» πραγματείας του.

γ) Συνέχισις τῆς συνοπτικῆς ἐξετάσεως τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι σήμερον :

Διδασκαλία δημοτικῶν ποιημάτων, ὡς καὶ ἀποσπασμάτων νεοελληνῶν πεζογράφων καὶ ποιητῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τῶν διαφόρων περιόδων καὶ εἰδῶν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας (Κρητικῆς λογοτεχνίας, Ρήγχα, Σολωμοῦ, Κάλβου, Βαλαωρίτου, Ξενοπούλου, Παλαμᾶ, Σικελιανοῦ, Καρακίτσα κ.ἄ.).

δ) Διάκρισις, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τῶν κυριωτέρων σχολῶν καὶ τεχνοτροπιῶν καὶ διδασκαλία στοιχείων νεοελληνικῆς μετρικῆς.

ε) Ἀνάλυσις ἀντιπροσωπευτικῶν ἔργων τῆς παιδικῆς λογοτεχνίας.

στ) Συνέχισις τῆς συστηματικῆς ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν γραμματικὴν, τὸ συντακτικὸν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

II) Ἐκ τῆς Ἀγωγῆς τοῦ Λόγου

α) Ὁ λόγος. Ἔννοια καὶ εἶδη τοῦ λόγου (γραπτὸς καὶ προφορικὸς). Σκοπὸς καὶ σημασία τῆς ἀγωγῆς τοῦ λόγου. Ἡ ὁμιλία, ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ἀπαγγελία.

β) Ὁ προφορικὸς λόγος ὡς μέσον ἐκφράσεως, ἐπικοινωνίας καὶ ἀγωγῆς. Ἡ σπουδαιότης τοῦ λόγου διὰ τὴν κοινωνικὴν προβολὴν τοῦ ἀτόμου, διὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς προσωπικότητός του καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ ἀνάγκη ἰδιαιτέρας γλωσσικῆς καλλιέργειας τοῦ διδασκάλου.

γ) Οἱ ἐπιδρῶντες παράγοντες, θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς, ἐπὶ τῆς καλῆς ἀρθρώσεως καὶ τῆς ὀρθοφωνίας καὶ ἡ κατάλληλος ἀντιμετώπισις αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀγωγῆς.

Στοιχεῖα φυσιολογίας τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς φωνῆς. Συνήθειαι μορφῆς διαταραχῶν τῆς φωνῆς εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Στοιχεῖα φυσιολογίας τῆς γλώσσης. Ἐγκεφαλικὸν καὶ περιφερειακὸν γλωσσικὸν σύστημα. Διαταραχαὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου (ἀφασία καὶ δυσφασία, ἀλαλία καὶ δυσλαλία, ἀναρθρία καὶ δυσαρθρία, δυσλεξία καὶ δυσφρασία).

δ) Ὄρθοφωνικαὶ καὶ λοιπὰ γλωσσικὰ ἀσκήσεις.

ε) Ἡ τεχνικὴ τῆς συζητήσεως, τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς διαλέξεως.

στ) Ὁ ρυθμὸς, ἡ χροιά καὶ τὸ ὕφος τῆς ὁμιλίας εἰς τὰς διαφόρους περιστάσεις.

ζ) Περὶ προσωδίας.

η) Περὶ ἀναγνώσεως :

— Μεγαλόφωνος καὶ σιωπηρὰ ἀνάγνωσις. Εἶδη μεγαλόφωνου ἀναγνώσεως : Μηχανικὴ, λογικὴ, καλαισθητικὴ ἢ κατ' ἦθος ἀνάγνωσις.

— Προϋποθέσεις καλῆς ἀναγνώσεως : κανονισμὸς τῆς ἀναπνοῆς, καθαρὰ ἄρθρωσις, ἀρτία ἐκφώνησις τῶν λέξεων κ.λ.π.

— Ὄρθοφωνία κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν : ἀναπνοή, ὄργανα ἀναπνοῆς, εἰσπνοή, ἐκπνοή.

— Ἀρθρωσις κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν : ἔννοια αὐτῆς, συνδυασμὸς φθόγγων, καθαρὰ καὶ εὐκρινῆς ἄρθρωσις.

— Ἐλαττώματα ἐκφώνησεως : βραδυγλωσσία, τραυλισμὸς, ψευδισμὸς κ.λ.π. καὶ θεραπεία αὐτῶν.

— Τονισμὸς : Ἡ σημασία τοῦ τόνου. Διαβαθμίσεις τονισμοῦ (τόνος νόθος ἢ γραμματικὸς, τόνος λεκτικὸς, τόνος μουσικὸς). Εἶδη τόνου. Τόνος λέξεως, τόνος προτάσεως,

τόνος περιόδου, τόνος συνόλου. Μουσικοί τόνοι (βαθείς, μέσοι, ύψηλοί).

— Χρόνος ή ρυθμική άγωγή τής άναγνώσεως. Τόνοι ρυθμοῦ (βραδείς, μέσοι, ταχείς). Τρόπος διακοπής τής φωνής (σπίξη, έσωτερικός νοηματικός ρυθμός).

— Μέγεθος φωνής: συγνή, μέση, ίσχυρά φωνή.

— Χρωματισμός τής φωνής κατά την άνάγνωσιν: έννοια τοῦ χρωματισμοῦ, μεταβολή τοῦ χρωματισμοῦ άνάλογοι πρὸς τὰ περιγραφόμενα συναισθήματα. Ἡ φυσικότης τής φωνής κατά την άνάγνωσιν.

— Προϋποθέσεις καλαισθητικῆς ή κατ' ήθος άναγνώσεως: κατάλληλος τόνος, χρόνος και χρωματισμός τής άναγνώσεως, άτομικός χαρακτήρ τής φωνής ή φυσικότης.

3. Ἑλληνική Ἱστορία και Ἑλληνικός Πολιτισμός.

Ἀρχαιολογικοί και ἱστορικοί τόποι τής Ἑλλάδος. Λαογραφία.

1) Ἐκ τής Ἱστορίας: Ὁρα καθ' έβδομάδα (1).

Ἐξέταση τῶν ὑπολοίπων περιόδων τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὑπὸ τήν προοπτικήν τής πραγματοποίησεως αξιῶν σχετιζομένων πρὸς τὰς ὕλικας, κοινωνικας, πνευματικας και ήθικας άνάγκας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου και κατ' άναφοράν πρὸς τὰ κυριώτερα πολεμικά, πολιτικά και πολιτιστικά γεγονότα εκάστης ἱστορικῆς περιόδου.

Κατὰ τὸ δεύτερον έτος σπουδῶν ὁ διδάσκων τὸ μάθημα τής Ἱστορίας ἀναθέτει εἰς εκάστον τῶν σπουδαστῶν τήν σύνταξιν μικρῆς έργασίας ἱστορικοῦ περιεχομένου ἀναφερομένης εἰς τήν ἀνάλησιν και ἀξιολόγησιν μιᾶς ἱστορικῆς φυσιογνωμίας, ένός ἱστορικοῦ γεγονότος, μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου κ.τ.τ.

II) Ἐκ τής Λαογραφίας: Ὁρα καθ' έβδομάδα (1).

α) Ὁ πνευματικός βίος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ: Λαϊκοί χοροί και δημοτικά τραγούδια, μοιρολόγια, ναυοῦρίσματα, κάλαντα, γαμήλια, έρωτικά, σιωπτικά, ποιμενικά, άγροτικά διαφόρων κατηγοριῶν και διαφόρου χρήσεως, λατρευτικά, έορταστικά και θρησκευτικά, μῦθοι και παραμῦθοι, παροιμίαι και γνωμικά, κινήματα, εὐτράπελα, λαϊκαί παραδόσεις και λαϊκή φιλοσοφία. Λαϊκή επιστήμη: ἱατρική, κτηνιατρική, λαϊκή ψυχολογία, λαϊκή ἱστορία, λαϊκή ήθική-μυθία, μαγική, έπωδική, λαϊκαί εκδηλώσεις λατρείας. Προέλευσις, τρόπος διαμορφώσεως, σημασία και ἀξιολόγησις ὅλων αὐτῶν τῶν εκδηλώσεων.

β) Πρακτική εκάσκησης τῶν σπουδαστῶν εἰς τήν συλλογήν, ταξινόμησιν και παραοίσκιν ποιήλου λαογραφικοῦ ὕλικου, διά κληρονομίαν σχετικῶν συλλογῶν, λήψεως φωτογραφιῶν και συντάξεως σχετικῶν έργασιῶν. Ἐκάστος σπουδαστῆς δέον ὅπως συντάξῃ και καταθέσῃ μίαν λαογραφικήν έργασίαν ἀναφερομένην εἰς έν ή περισσότερα χαρακτηριστικά ἀντικείμενα τής κατὰ παράδοσιν λαϊκῆς δημιουργίας (ὕλικῆς ή πνευματικῆς) τής ἰδιαίτερας πατρίδος του.

4. Μαθηματικά.

I) Ἐκ τής Ἀλγεβρας. Ὁρα εἴκοσι πέντε (25).

Ὁρισμός και χρησιμότης αὐτῆς.

— Σχετικαί αριθμοί - Ρητοί. Πράξεις ἐπὶ τῶν σχετικῶν αριθμῶν. Γραφική παράστασις αὐτῶν.

— Δυνάμεις σχετικῶν αριθμῶν με εκθέτην ≥ 2 .

Ἀλγεβρικαί παραστάσεις - Εἶδη αὐτῶν.

— Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ με ένα άγνωστον — Ἰδιότητες. Λύσις εξισώσεως α' βαθμοῦ με ένα άγνωστον. Ἐφαρμογαί. Ἀνισώσεις α' βαθμοῦ με ένα άγνωστον.

— Συστήματα εξισώσεων α' βαθμοῦ - Ἰδιότητες. Λύσις συστήματος δύο πρωτοβαθμίων εξισώσεων με δύο άγνώστους. Ἐφαρμογαί.

— Ἐξισώσεις 2ου βαθμοῦ ($\alpha x^2 + \beta y + \gamma = 0$). Ἰδιότητες.

Λύσις τής ως άνω εξισώσεως - Ἐφαρμογαί.

— Πρόοδοι. Ἀριθμητικαί - γεωμετρικαί πρόοδοι.

Ρίζαι - Ἰδιότητες. Ἐφαρμογαί.

Λογάριθμοι - Ἰδιότητες - Λογριθμικοί Πίνακες - Ἐφαρμογαί.

II) Ἐκ τής Γεωμετρίας. Ὁρα εἴκοσι πέντε (25).

Στοιχεῖα στερεομετρίας.

Ὁ χώρος και αἱ τρεῖς (3) διαστάσεις.

Διεδροι και στερεαί. γωνίαι. Ἰδιότητες.

Πολύεδρα.

Κύβος - παραλληλεπίπεδον - πρίσμα - πυραμῖς - κύλινδρος - κώνος - σφαιρα. Γνωρίσματα - εἶδη - ἰδιότητες. Ἐξέσεις τοῦ έμβραδοῦ και τοῦ όγκου τούτων.

III) Ἐκ τής θεωρίας τῶν συνόλων. Ὁρα δέκα (10). Διατεταγμένον ζεύγος - Καρτεσιανόν γινόμενον.

5. Φυσικαί Ἐπιστήμη.

α) Φυσική και Χημεία. Ὁρα καθ' έβδομάδα (3).

Διδακτέα ὕλη: αα) Θεωρητικῶς Ὁρα (25) ἐν συνόλω.

Διδακκαλία ἐπὶ τῶν ἐνοτήτων: Στατικῶς ήλεκτρισμοῦ, ήλεκτρικοῦ ρεύματος, ήλεκτρομαγνητισμοῦ, έπαγωγῆς, έναλλασσομένου ρεύματος, ήλεκτρολυτῶν, άγωγιμότητος αερίων, άγωγιμότητος εἰς τὸ κενόν και στοιχείων άτομικῆς και πυρηνικῆς Φυσικῆς. Ὁμοίως διδακκαλία ἐπὶ τῶν ἐνοτήτων τής ὀργανικῆς Χημείας τῶν διδασκομένων εἰς τὸ δημοτικόν Σχολεῖον.

Τὸ θεωρητικόν ὑπόβαθρον τῶν σπουδαστῶν θά ἐμπλουτίξεται διά τής κατ' ἰδίαν μελέτης και δι' ἐπεξηγήσεων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κατὰ τήν διάρκειαν τῶν εργαστηριακῶν άσκήσεων, περι ὧν κατωτέρω.

ββ) Ἐργαστηριακαί άσκήσεις Ὁρα 40 ἐν συνόλω

Ἀσκήσεις τῶν σπουδαστῶν εργαστηριακῶς διά τήν διδασκαλίαν τῶν άνωτέρω ἐνοτήτων εἰς τὸ δημοτικόν σχολεῖον.

β) Φυσιογνωστικά διδασκόμενα ὑπὸ τοῦ κατέχοντος ὀργανικήν θέσιν καθηγητοῦ τῶν Γεωπονικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπηρετεῖ τοιοῦτος εἰς τήν Παιδαγωγικήν Ἀκαδημίαν, ἄλλως ὑπὸ τοῦ Φυσιογνώστου ή τοῦ Φυσικοῦ.

Ὁρα καθ' έβδομάδα (1).

Σκοπός:

Σκοπὸς τής διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Φυσιογνωστικῶν εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας εἶναι ή ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τής διδασκουμένης ὕλης εἰς τὸ δημοτικόν σχολεῖον ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων, ή άσκήσις εἰς τήν βιολογικήν μελέτην τῶν ζῶων και τῶν φυτῶν και ή εκτίμησις τής σημασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος διά τήν σωματικὴν και ψυχικὴν υγείαν τοῦ ἀνθρώπου.

Διδακτέα ὕλη:

α) Θεωρητικῶς Ὁρα (10) ἐν συνόλω ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν με τήν κατὰ τὰ άνωτέρω ἐνημέρωσιν των και εἰδικώτερον ἐπὶ βασικῶν ἐνοτήτων ὡς πολλαπλασιασμοῦ, θρέψεως, προσσμογῆς, ταξινόμησεως. Οἱ σπουδασταί δύναται νά παραπέμπωνται πρὸς περαιτέρω ἐνημέρωσιν των εἰς σχετικὰ βιβλία περι τοῦ βίου τῶν ζῶων και τῶν φυτῶν τῶν συνανωμένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἰδιαίτερα ἐμφασις δέον νά δοθῇ εἰς τήν διαπίστωσιν τής ὑπαρχούσης σκοπιμότητος ἐν τῇ φύσει και τής άρμονίας μεταξῦ τοῦ βασιλείου τῶν ζῶων και τοῦ τοιοῦτου τῶν φυτῶν, ἰδίχ δὲ εἰς τήν ὑπάρχουσαν σχέσηιν μεταξῦ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος και τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου.

β) Ἐργαστηριακῶς Ὁρα (15). Ἐκτέλεσις πειραμάτων και άσκήσεων πρὸς μελέτην τῶν διαφόρων ὀργανικῶν λειτουργιῶν και φαινομένων (άναπνοῆς, κυκλοφορίας, γεωτροπίας, διαχωρισμοῦ ξανθοφύλλης, γλωροφύλλης).

Ἀνατομικαί άσκήσεις ἐπὶ ἀμφιβίων, μαλακίων, ἰχθίων, πτηνῶν, θηλαστικῶν πρὸς πληρεστέραν εξέτασιν τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

Μικροσκοπικαί παρατηρήσεις ἐπὶ ζωϊκῶν και φυτικῶν παρασκευασμάτων.

Ἐξέτασις ζῶντων ζῶων και φυτῶν εἰς τὸ φυσικόν των περιβάλλον ή εἰς ἐνυδρεῖα ή ἐκτροφεῖα.

Ἀσκήσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τήν κατασκευὴν ἐνυδρείων, τήν κατάρτισιν συλλογῶν, ἐκ τῶν ζῶων, φυτῶν ή ὀρυκτῶν, τήν ταξινόμησιν τῶν συλλεγομένων κατὰ τὰς εκδρομὰς ζῶων, φυτῶν, ὀρυκτῶν, εἰς τήν παρατήρησιν - βάσει ήμερολογίου - τής εκβλαστῆσεως και άναπτύξεως τῶν φυτῶν, τοῦ κύκλου ζωῆς τῶν ἐντόμων, τῶν ἀμφιβίων και ἄλλων ὀργανισμῶν, εἰς τήν ταρίχευσιν ζῶων και πτηνῶν ὡς και εἰς τήν ὀργανῶσιν σχολικοῦ μουσείου.

6. Παιδαγωγικά.

α) Ειδική Διδακτική των μαθημάτων του δημοτικού σχολείου.

Διδακτέα ύλη :

A) Ειδική διδακτική γλωσσικών (ώραι 14), Θρησκευτικών (ώραι 3), Ιστορίας (3), Αριθμητικής και Γεωμετρίας (6) Γεωγραφίας (4), Σπουδές περιβάλλοντος και φυσιολογικών (13), Τεχνικών (3), Μουσικής (2) και Γυμναστικής (2).

B) Παροχή ιδιαίτερων μεθοδικών οδηγιών δια την επίτευξη διεξαγωγής της διδασκαλίας εις τὰ μονοθέσια και ολιγοθέσια σχολεία :

Β) Παροχή μαθημάτων, αί συνδιδασκόμεναι τάξεις, αί σιωπηραί εργασίαι και οί εναλλασόμεναι κύκλοι (ώραι 4).

β) Άγωγή των καθυστερημένων παιδών.

Σκοπός : Η διδασκαλία του μαθήματος αποβλέπει :

α) Εις την παροχήν βασικών στοιχείων, αναφερομένων εις τὸ περιεχόμενον τῆς Ειδικῆς Άγωγῆς και ειδικότερον εις τὰ προγράμματα και τὰς μεθόδους διδασκαλίας των νοητικῶς καθυστερημένων ἄλλ' εκπαιδευσίμων παιδών.

β) Εις την πρακτικὴν ἄσκησιν των σπουδαστῶν εις την διδασκαλίαν των εκπαιδευσίμων νοητικῶς καθυστερημένων παιδών.

Διδακτέα ύλη :

I. Εἰσαγωγή (διδακτικαὶ ὥραι 4).

(Όρισμός και ἀντικείμενον τῆς ειδικῆς Άγωγῆς. Κατηγορίαι παιδῶν ἀποκλιπόντων του κανονικοῦ. Σωματικά, ψυχολογικά και παιδαγωγικά γνωρίσματα ἐκάστης κατηγορίας. Ιστορικὴ ἀνασκόπησις του προβλήματος των νοητικῶς καθυστερημένων παιδῶν. Προγράμματα περιθάλψεως, ἄγωγῆς και ἀποκαταστάσεως των καθυστερημένων παιδῶν, ἐκπαιδεύσεις ειδικῶν παιδαγωγῶν).

II) Διάγνωσις νοητικῆς καθυστερήσεως (Διδακτικαὶ ὥραι 3).

III. Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις των νοητικῶς καθυστερημένων παιδῶν δια παιδαγωγικούς σκοπούς (Διδακτικαὶ ὥραι 5).

IV. Άγωγή των εκπαιδευσίμων νοητικῶς καθυστερημένων παιδῶν (Διδακτικαὶ ὥραι 14).

V. Άγωγή των ἀσκησίμων νοητικῶς καθυστερημένων (Διδακτικαὶ ὥραι 2).

γ) Σωματολογία του παιδὸς και σωματομετρήσεις.

Σκοπός : Σκοπός τῆς διδασκαλίας του μαθήματος εἶναι ἡ γνωριμία του παιδὸς ἀπὸ σωματικῆς ἀπόψεως και ἡ ἀπόκτησις τῆς ἰκανότητος συστηματικῆς παρακολουθήσεως τῆς ὀργανικῆς και φυσιολογικῆς ἀναπτύξεώς του.

Διδακτέα ύλη : Οἱ παράγοντες τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως (κληρονομικότης, περιβάλλον), ἡ ἀνάπτυξις των βασικῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν και ὁ ἐλεγχος αὐτῶν. Αἱ διαφοροποιήσεις των σωματικῶν ἀναλογιῶν κατὰ την διάρκειαν τῆς ἀναπτύξεως. Η φυσικὴ ἄσκησις και ἐκγύμνασις του σώματος.

Σημείωσις : Κατὰ τὸ β' ἐξάμηρον θὰ διατίθεται μία ὥρα ἐβδομαδιαίως πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν των σπουδαστῶν εις τὰς σωματομετρήσεις.

7. Ψυχολογία.

α) Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία

Διδακτέα ύλη : Η παιδαγωγικὴ Ψυχολογία ὡς ἐφαρμοσμένη Ψυχολογία και ὡς παιδαγωγικὸς κλάδος. Ἐννοια και περιεχόμενον. Εἰδικότερον ἐξέτασις των σχετικῶν θεμάτων ἐκ τῆς Ψυχολογίας τῆς προσωπικότητος, τῆς Ψυχολογίας τῆς προσαρμογῆς και τῆς Ψυχολογίας τῆς Μαθήσεως.

β) Ψυχολογία των ἀτομικῶν διαφορῶν μετ' ἐφαρμογῶν και στοιχεῖα Στατιστικῆς ἐν τῇ Ψυχολογία και τῇ Παιδαγωγικῇ.

Σκοπός : Σκοπός τῆς διδασκαλίας του μαθήματος εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς ἰκανότητος διακρίσεως των ιδιαίτερων ψυ-

χικῶν και πνευματικῶν γνωρισμάτων ἐκάστου των μαθητῶν, προκειμένου νὰ γίνῃ χρῆσις δι' αὐτοὺς τῆς ἐξαιτουμιευμένης διδασκαλίας.

Η Στατιστικὴ θὰ βοηθήσῃ εις την διαφοροποίησιν των ἀτόμων, ἀναλόγως των γνώσεων και των ἰκανότητων των και θὰ ἐπιτρέψῃ την ἀξιολόγησιν των χρησιμοποιουμένων ἐκάστοτε διδακτικῶν μεθόδων.

Τὰ ἐπὶ μέρους διδακτέα ἀντικείμενα.

I. Ἐκ τῆς Ψυχολογίας των ἀτομικῶν διαφορῶν.

α) Η ἔννοια τῆς ἀτομικῆς διαφορῆς. Κατάταξις των ἀτομικῶν διαφορῶν κατὰ κατηγορίας. Η Παιδαγωγικὴ χρησιμότης τῆς διαγνώσεως των ἀτομικῶν διαφορῶν. Αἴτια και παράγοντες τῆς ψυχικῆς διαφοροποιήσεως.

β) Τρόποι ἐκτιμήσεως των ἐπὶ μέρους ἀτομικῶν διαφορῶν (σωματομετρήσεις και ψυχομετρήσεις).

γ) Ἐφαρμογαὶ κριτηρίων (TESTS) ἐπὶ μαθητῶν.

II. Ἐκ τῆς Στατιστικῆς. Μία ὥρα καθ' ἐβδομάδα.

Ἐννοια και χρησιμότης τῆς Στατιστικῆς εις την Ψυχολογίαν και την Παιδαγωγικὴν.

Κατανομὴ συχνότητος. Ἱστογράμματα. Ὁμαδοποιήσεις κατὰ κατηγορίαν. Κεντρικαὶ τάσεις. Ἀποκλίσεις. Μέτρα συσχετίσεως. Συντελεστῆς συσχετίσεως. Κριτήρια χ², STUDENT'S T, F του FISHER.

Στάθμισις (Τεταρτία, Δεκατία, Ἐκατοστιαία ἀναγωγή εις την φυσιολογικὴν κατανομήν).

Σταθμῆσις των κριτηρίων (TESTS).

Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ μετρήσεων.

III. Ἀξιολόγησις των ἀτομικῶν διαφορῶν ὑπὸ του διδασκάλου. Σύνταξις και ἐνημέρωσις δελτίου ἀτομικότητος του μαθητοῦ.

8. Κοινωνικὴ και πολιτικὴ ἄγωγή.

(μετ' εἰσαγωγῆς εις την Κοινωνιολογίαν).

Σκοπός : Σκοπός τῆς διδασκαλίας του μαθήματος τούτου εἶναι ἡ ἐνημέρωσις των σπουδαστῶν των Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ἐπὶ των βασικῶν θεμάτων, ἅτινα ἀφοροῦν εις τὸ ἄτομον, την δομὴν τῆς κοινωνίας, τὸ κράτος και τὰς λειτουργίας αὐτοῦ, ὡς και εις τοὺς διαφορούς πολιτικαίους και πολιτιστικούς θεσμούς ἐξ ὧν ἀπορρέουν τὰ δικαιώματα και αἱ ὑποχρεώσεις του ἀτόμου ὡς ἐλευθέρου ἀνθρώπου και πολίτου μιᾶς εὐνομιουμένης Πολιτείας.

Διδακτέα ύλη : Εἰσαγωγή : Τὸ ἄτομον, ἡ κοινωνία και ἡ πολιτεία. Αἱ ἔννοιαι του κράτους, του ἔθνους και τῆς πατρίδος. Τὸ κράτος, οἱ σκοποὶ του και αἱ λειτουργίαι του. Κράτος και ἄτομον. Κράτος και Διοίκησις. Μορφαὶ πολιτευμάτων. Θεωρίαι περὶ των λειτουργιῶν του Κράτους. Ἀναρχισμός, Σοσιαλισμός, Κομμουνισμός, Φασισμός. Περὶ Δημοκρατίας και Ὀλοκληρωτισμοῦ. Οἱ θεσμοὶ τῆς δημοκρατίας. Η κομμουνικὴ ζωὴ, ἡ κατοχύρωσις των ἐλευθεριῶν, ἡ κυριαρχία του Νόμου και ἡ ἀναγκαιότης των κομμάτων. Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα τῆς Δημοκρατίας. Ὀλοκληρωτισμός και αἱ μορφαὶ του. Τὸ Σύνταγμα. Η δημιουργία και αἱ προϋποθέσεις των Συνταγμάτων. Η Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου και τὸ νέον Σύνταγμα. Ὁ Βασιλεὺς και ἡ διακρίσις των ἐξουσιῶν.

Εἰσαγωγή εις την Κοινωνιολογίαν : Εἰσαγωγή. Η Κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη. Κοινωνιολογία και Ψυχολογία. Κοινωνιολογικαὶ Ἐκπαιδεύσεις (Κοινωνιολογικὴ Παιδαγωγικὴ). Η ἀτομικὴ και ὁμαδικὴ ζωὴ του ἀνθρώπου. Μορφαὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Οἰκογένεια, φυλὴ, τάξις. Πολιτικὴ και οικονομικὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας.

9. Τεχνικὰ (Σχέδιον - Χειροτεχνία).

1. Σχέδιον : σινικὴ μελάνη, κάρβουνο, χρῶμα, χαρακτικὴ, διακόσμησις. Κατασκευὴ σκηρικῶν και ἐποπτικῶν μέσων.

2. Χειροτεχνία, Ξυλοτεχνία, Μεταλλοτεχνία, ψηφιδογραφία, πλαστικὴ, βιβλιοδετικὴ, κατασκευὴ ἀναγλύφων χαρτῶν, παραστατικῶν πινάκων, ἐποπτικῶν μέσων, κουκλῶν, γεμιστῶν παιγνιδίων. Χρῆσις των νέων πλαστικῶν ὑλικῶν.

3. Καθοδήγησις των σπουδαστῶν πρὸς καταρτισμὸν συλλογῶν, μουσείου και ἐκθέσεων παιδικῶν καλλιτεχνημάτων